

НАВІНКІ

19 - 26 СІНЕЖНЯ 2002

№30(79)

Кошт свабодны

Наступны
нумар
9.01

Што было б,

калі б Хрыстос нарадзіўся ў сучаснай Беларусі...

Газета «Навінкі» выходзіць зь лютага 1998 г. Зарэгістраваная ў Дзяржаўным камітэце па друку Рэспублікі Беларусь 23.02.1999 г. Пасьведчаньне аб рэгістрацыі №1272. Заснавальнікі: П.Канавальчык, А.Новікаў, А.Мазур.
Галоўны рэдактар Паўлюк Канавальчык. Адрас для карэспандэнцыі: п/с 33, 220134 Менск, БЕЛАРУСЬ; E-mail: kampramat@tut.by; Адрас рэдакцыі: г.Менск, пр.газ. «Известия», 9-143.

Нумар падпісаны да друку 19.12.2002г., а 00.01. Тираж 3000 экз. Надрукавана з гатовых дыяпазітываў у друкарні ТДА «Знаменіе», г. Менск, вул. Кальварыйская, 24. Заказ № 365

Тапаніміка

Мой адрас – ня дом і ня вуліца

Зь нечаканай ініцыятывай выступілі працаўнікі прадпрыемства «Баранавіцкаежэаўтас». Справа ў тым, што ўжо доўгі час баранавіцкія ўлады ня могуць належным чынам правесці рамонт вуліцы імя 50-годдзя ВЛКСМ, на якой і змяшчаецца прадпрыемства. Таму, каб хоць нека зрушыць сытуацыю зь мёртвай кропкі, на працоўным сходзе калектыву было вырашана звярнуцца да гарадзкіх уладаў з просьбай перайменаваць вуліцу і даць ёй імя Лукашэнкі. Маўляў, з такім імем на вуліцы ўжо дакладна ня будзе ям і лужаў. Калі перайменаванне вуліцы – адзіны сродак для прыцягнення ўвагі, дык у хуткім часе можа стацца так, што ў кожным горадзе будзе сваё вуліца альбо плошча імя ўсёнароднаабранага Карацей, Back in USSR!

Маўчаньне Блуднага ІнтэлектуАла

Якія сакрэты насамрэч хавае нязбыўшыся японскі дыплямат-невяртанец?

Герой нашага коміксу «Вяртаньне блуднага дыплямата» (гл. *Навінкі* №28) Пётар Краўчанка нарэшце вярнуўся ў беларускую сталіцу, аднак абяцаных ім сэнсацыяў не адбылося. Уявіце сабе, як расчараваліся тыя, хто паверыў яго абяцанням выступіць з публічнымі разаблачэньнямі выбітных асобаў беларускага палітычнага бамонду. З моманту свайго прыезду дыплямат не зрабіў ні прэс-канфэрэнцыі, ні выступіў па тэлевізіі са сваімі адкрыццямі – ён бы выдатна глядзецца, напрыклад у «Контрамах» альбо ў «Постскрытуме». Выснова адна: не пускаюць. Не дарэчы нашыя СМІ да інфармацыі такога ўзроўню, не разумеюць. Але можна дапусьціць і яшчэ адную версію: Пётар Краўчанка адмовіўся ад эфэмернай славы зоркі на 15 хвілін і замаўчаў, як сапраўдны інтэлектуал. Вядома, што першая рэакцыя прафана, які сутыкнуўся з рэсурсамі надзвычайнай інфармацыі

– гэта растрывіраць усё orbis et urbi, усім і кожнаму, каб было відаць, хто ў гэтым сьвеце «самы граматны». Але, на наступнай стадыі, веда перакіпталіць прафана ў «пасмечанага», які становіцца на некалькі парадкаў вышэй сваіх былых ідэалаў. Так маўчыць сапраўдны інтэлектуал: ведаю, але не скажу! Так і Краўчанка атрымлівае асалоду ад таго, што можа адным словам перавярнуць увесь сьвет, але не хоча – хай іншыя парадца! А якія тры сэнсацыі ён можа адкрыць можа толькі здагадацца. Мы здагадаліся так:
1) Ганчаранку і Захара скралі Саша і Сірожа.
2) Лукашэнка – жанчына!
3) Японскае сакэ – дрэнна, якую прыдумалі спецыяльна для спойваньня беларускіх дыпляматаў.
Здагадвайцеся з намі, здагадайцеся як мы, здагадайцеся лепш за нас! ●

Wanted man in BNF

Сіўчык аб'яўлены ў вышук. Пакуль што толькі ў БНФ

Чарговы зьезд Партыі БНФ імя В. Вячоркі, які адбыўся ў мінулую суботу 14 сьнежня, прынёс нямала цікавостак для пачатковага назіральніка. На фоне гучнай дэкларацыі пра выхад з Кансультатывнай рады апазыцыйных палітычных партыяў, спробаў трохі пачмырыць «Малады Фронт» ды расчараваньня ад аблону з-за нерасколу БНФ, найбольшы інтарэс уяўляе г.зв. «справа Сіўчыка». Адзін з вэтэранаў БНФ Вячаслаў Сіўчык аказаўся генэральным казлом адлушчэньня, на рогі якога сталі вешаць усіх сабак. Галоўная прад'ява – Сіўчык зьяўляецца агентам г.зв. «трэцяй сілы». Для чытачоў патлумачым, што «трэцяя сіла» – гэта бабай, якім пужаюць жаўтаротых маладафронтаўцаў, які

Яго вышуквае дружна БНФ

быццам бы хоча абламаць кармушку для ўсёй «аб'яднанай дэмакратычнай апазыцыі». Аднак Сіўчыка выключыць з канторы не ўдалося, бо той проста не зьявіўся на зьезд. Тут і пачаліся зловячэсьці для антысіўчыкаўскага лобі. Ці тое статут БНФ не дазволіў, ці тое ў некага зайграла мараль, аднак выключыць з Партыі адсутнага чалавека фронтаўцы не наважыліся. Таму, каб каб даць Сіўчыку пінка з Варважэні-8, трэба як мінімум, каб той проста туды зьявіўся. Адзіная праблема, што Сіўчык зараз актыўна ўхіляецца ад кантактаў зь вячоркаўцамі. Ужо прагучала канструктыўная прапанова ўручыць яму павестку зьявіцца на ўправу, альбо (калі будзе адбрыквацца) падвергнуць яго прымусоваму прыводу з дапамогай дружны БНФ, а там – суд-тройка і – цю-цю, партбілет. Як жа будзе касіць Сіўчык ад прымусовага прыводу і дзе ён будзе хавацца, нам пакуль што невядома ●

Мае ўнівэрсытэты

Абітурыэнты

Запаветная мара

Паступіць у ВУН жадаюць усе – Любімая праца дастатак у сям'е.

Гэта не сакрэт і ня тайна, Туды іспыты – цяжкая справа. Падручнікі абітурыенты зубраць Зправа налева і зьлева направа.

Хто сумленна жадае грызці навуку граніт, А хто туды проста ад войска бязьці!!!

Хто марыць быць сьлесарам, хто маляром. А хто напрамком паступае Проста паўсюль – Дзе-нібудзь атрымаецца, Што-нібудзь палучыцца. А на справе што – падвох і хлусьня. Ніхто ў ВУН ня вучыцца!!!

Сьціпнуху дарам цягнуць з Радзімы, А самі бухаюць, трапляюць у міліцыю. Пры ўсім самае неверагоднае ў тым – Дыхаюць неабякава ў бок апазыцыі.

Калі вучыцца на дэбным, Ад войска гарантавана адсрочка. Адмяніць усю гэту фігню! У салдатскія боты ўсіх абібокаў! ТОЧКА!!!

Ярыла Пшанічны

Ця моладзі да атрымання вышэйшай адукацыі цалкам тлумачальная. З корачкай нашмат лягчэй уладкаваць сваё будучае жыццё, атрымаць высклапчывасную працу, сьездзіць раз на год у адпачынак і класыці на ўсіх з прыборам. Усе ўмовы ў нашай краіне для шчаслівай будучыні створаны: адукацыя ў нас бясплатная, стыпендыю пліюць. Цяпер нават ёсьць сыстэма льготнага крэдытаваньня абітурыентаў, якая практыкуецца ў большасьці разьвітых краінаў Захаду. Сэнс гэтай сыстэмы прасты – калі табе не хапіла балаў пры паступленьні, можаж пазычыць бабла ў дзяржаву і вучыцца на здароўе. Толькі потым прыйдзеца адпрацоўваць па разьмеркаваньні. Здавалася, вучыцца, студэнт, ды працу на карысьць радзіме. Але ня ўсё так проста, як можа паказацца на першы погляд. Амаль незаўважанай засталася навіна, якая была агучаная на мінулым тыдні. Справа ў тым, што Міністэрствам адукацыі скасаванае адно з найважнейшых дасягненьняў сучаснай дэмакратыі – паралельнае паступленьне ў ВУН Рэспублікі Беларусь. А гэта значыць, што калі раней школяр мог падаць дакумэнты адразу ў некалькі ўнівэрсаў (авось дзе-небудзь пашанцуе), дык зараз пра такую лафу прыйдзеца забыць. Недабраў балаў – валі, сынку, на платнае, альбо абувай боты ды аддавай свой сыяты абавязак Радзіме. Глядзіш, розуму набярэся, а наступным разам і паступіш ●

Станіслаў Шушкевіч

Будзьма разам!

Аб'яднаная Грамадзянская Партыя пад мудрым кіраўніцтвам свайго правадыра таварыша Лябедзькі распачынае калядную акцыю салідарнасьці з журналістамі-«хімікамі» пад правакуючай назвай «Будзем разам». Невядома, якім чынам аб'яднаньня грамадзяне зьбіраюцца быць разам з Мажэйкам, Маркевічам і Івашкевічам, але ў склаўшайся геапалітычнай сытуацыі гэтая акцыя можа стацца апошняй пі-ар кампаніяй, якая праводзіцца Лябедзькам & К° на свабодзе.

Анатоль Лябедзька першым распачаў акцыю...

...за што быў сшоплены з палічным пільнымі грамадзянамі.

Прысуд быў, як заўжды, справядлівым – 2 гады «хіміі».

Акцыя удалася! Другі справа (трэці зьлева) – А. Лябедзька

ГАРБАЦЬ ЗА СВАЁ

АБВЕСЬНІК АНТЫЧУКОЦКАГА ВЫЗВАЛЕНЧАГА СУПРАЦІВУ

Памятка беларусу

НАВІНКИ

Нарэшце айчыны ўрад сьпіхнуў сваю долю акцыяў (некалі) сумеснага беларуска-расейскага прадпрыемства «Славнефть». Шчаслівым уладальнікам беларускай дэсціцы стаў Раман Абрамовіч – адзін з найбольш раскручаных алігархаў Эўразіі. 18 сынежы пачнецца фінальны аўкцыён, дзе нафтахімічныя букмекеры ставяць акурат на абрамовіцкую кабылку «Сибнефть».

Пасля эпаліс з азіяцкай піўной навадай («Балтыка» і ПІТ), заяўленьне ў Беларусі самага Абрамовіча безумоўна абграйдзе наш апышчыныны дыскурс. Апошні традыцыйна пакоіцца на крытым антынацыянальнай натуры рэжыму баці Лу, які ў сваёй палітыцы быццам бы матуеўша генотычнай агідай да ўсяго беларускага. Існуе некалькі версіяў расшыфроўкі храмасомнага коду Прэзыдэнта. Адна даводзіць, што віной паталогічнай цягі да ўсходняга экстару, распаўсюду краіны і адцы незалежнасьці – расейскі гемаглібін, характэрны для генатыпу ўсходняй Беларусі, адкуль паходзіць шкоўскі кісілін. Іншыя клінуцца, што выявілі двайніка лідэра дзяржавы ў чыгінскім квартале на Зімоўяй, што ў Менску. Маўляў, пажылы чывала прагаварыўся, што ў 50-х гадах ягоны табар кинуў спалінікі каля вёскі Александрыя, дзе, кажучы, дзеўкі любіць смуглявых дзікуноў. При адсутнасьці надзейнай кантраляцыі ягоны спэрматозоід і стаў фатальным для Беларусі. Гэта яшчэ што! У інтэрнэце жывуць і такія, што ўсупрэ

прапануюць тэмы аб жыдоўскіх каранях гаванта. Ягоную скраіною плошч абяцаюць хутка загрузіць у фармасе PDF кожнаму, хто верыць у жыда-масонскую змову як прычыну продажу Радзімы. Фігура Абрамовіча тым больш сымбалічная, што сынгтэзуе ў сабе ўсе тры аписаныя архетыпы этнічнага акупанта: 1) каларнага сэміта-хаміта, 2) нахабнага «новага рускага»,

3) нямитага дзікуна (для тых, хто ня ведае, будучы гаспадар беларускай нафтахіміі – губэрнатар Чукоткі). З пункту гледжання палітычных дывідэндаў, нацыяналізацыямай эліце найбольш выгодна раскручваць трэці брэнд Упоставешай масавай сьведомасьці, чукчы – настолькі зашчоканая і ўшчэрбная раса (гл. анекдоты), што сама думка аб падпарадкаваньні дзіцячым тундры выклікае лета-

льны шок у ахоўніках эўрапейскасьці Беларусі. Няма і долі сумневу, што рух супраціву чуюцкаму ігу па маштабах перапліне ўсе былыя акцыі нацыянальнага непадпарадкаваньня: выліваньне «Маладым Фронтам» на зямлю партыі сьвежакупіленай «Балтыкі», кампанію Нашай Нівы «Кажай сваё!», месячнікі беларускай мовы ТБМ і нават антычуганскі пі-эр БНФ сярэдзіны 90-х. Прапануем гатовы макет

будучага папяровага рупару нацыянальнай рэвалюцыі, якая вымяе паганай мятлой чуюцкіх акупантаў і іхных пляшывавусатых халуёў з роднай зямлі. Не – вынішчэньню нацыянальнай эліты. Няхай на харутных сапраўдных патрыётаў залатымі літарамі будзе ўпісаны лэзунг вызваленьня: «Гарбаць на свайго!» ●

Нацыянальныя вытокі беларускага рэжыму

Кажды дзень прыносіць новыя доказы, што тэорыя аб пятай чукотскай калёне ў беларускай палітыцы – ня блеф, а навукова даказаная ісьціна. Каб зразумець гэта дастаткова задацца пытаньнем, чаму бацька захапляецца зімоўямі відамі спорту. На гэта зь бюджэту штогод адсылаюць мільёны зімоўых атракцыйнаў. Імпэт да лыжных эстафэтаў і гульні да клюшай ня проста хобі, бэйк, жадаючы жыць доўга, як старазапаветны прарок Мафусаіл, і быць спартовай, як мадэль Галіятэя. Гэта гены розфлекс, мэтафізычны, звышнатуральны, і неагаванаму ў расавыя штудыі абыякава не дадася. Беларускі набоб унасьледаваў каханьне да клюшкі і лыж ад гармонаў сваіх далёкіх суродзіцаў – намадаў, якія ў пошуках ежы (салату з карпінкавай бярозкі і марошкі) гарцавалі вярхом на схатых па прасторах тундры. Аднойчы з полюсу прыйшоў ляднік. Заўзятыя гледачы мыльнай опоры «паўночнае азьвяньне» былі вымушаны ўносіць ногі на поўдзень. Абцяжанай зямлёй для аднаго з вывадкаў запалярных бамжоў стаў цэнтар Эўропы. Тут мешкаў таленавіты гіпэрбарэйскі народ беларусі, культуры баявых тапароў і шнуравой керамікі. Талерантныя беларусі каменнага веку мелі глупства даць чужынам часовую рэгістрацыю. Які фатальны крок!

Вы не задумваліся, чаму ўвесь пасьлядніковы парядок мы перажываем фазу культурнай і дзяржаўнай дэградацыі. Ва ўсім вінаватыя чужыны! Госьці з холаду прынеслі да нас, цывілізаваных кранамбёнаў і нэандэртальцаў лаянку, гарэлку (чым яшчэ сугравацца чалавеку ва ўмовах адвечнай мерзлаты), полавую разбэшчанасьць (гл. гасцёўва сэксуальнасьць сярод чукчаў). Герой кнігі Міклухі-Маклая і сёньня працягваюць глуміцца над нашай незалежнасьцю. Днём прыкідваюцца нармалёвымі падданымі РБ, паліруюць лаўкі аўдыторыяў самых прэстыжных ВНУ, рэвізуюць прэзідэнцкія дахрэты, праводзяць сэлектарныя нарады, сьпяваюць псалмы нацыянальнага гімну, а пасьля ўначы накідаюць эскізы чуюцкага сусьветнага панаваньня. Вам хочацца даказаць? Іх ёсьць у мяне. Прынамсі, антрапалогічных. Любы скептык, парэаўноўваючы шнобелі твару прэзыдэнта і ісьляндскай сьлявачкі Б'ёрк, адразу прыйдзе да высновы, што прашчурны субчыка, якога сусьветнае грамадзтва трымае за матку беларускага роя, глушылі нерпу ў Бэрынгавым праліве. Дык доўга мы будзем цяпець на сваім карку нахабнага самаёда! Баства! Хоціць цяпець чуюцкае іга! Раскадзіруйся ад палітычнага сну, крывіч, і бухні набатам ва ўсе званы!!! ●

Анэклады пра новага чукчу Абрамовіча

Дз раддому пад'южае на алёных новы чукча Абрамовіч і пытае санітарку:
— Але, падрута, мая жонка нарадзіла, аднака?
— Так, гадзіну назад!
— Во, кайфі! І каго канкрэтна?
— Дыўчынку.
— Што, аднака? Вам што, у натуре, з Славнефці не тэлефанавалі?
— Ой, прабачце, — у такім выпадку — хлопчыка!

Новы чукча Абрамовіч з падрутай на крутых алёных вяртаецца з прагулкай вакол Мозыру. Закожжае ў Богам забытую нёску — набівае фаршаванага шчолена. Раптам машыну акружаюць дронна апранутыя беларусы:
— Крыкніце! Паразіты! Буржуі праклятыя! — І гд. — Да мя ўсе на картках набываюць!
Новы чукча адрымае партманэ, дастае «VISA GOLD» і кажа:
— Дык мы таксама, аднака...

Сын новага чукчы Абрамовіча прайшоў у крэму, прыцягнуў гаспадару гаршчок і кажа:
— Наліце сюды мёду на пяць тысячачу рублёў.
Той наліў. Хлопчык бярэ гаршчок і кажа:
— А грошы вам бацька заўтра прынесе.
— Ну, ведаю я вашас палема.
Адбярэ гаршчок, выліў мёд і выставіў палема. Той адыйшоў за вугал, паглядзеў у гаршчок і кажа:

— Бацька меў рацыю: тут хопіць на пару бутэрбродаў, аднака.

Новы чукча Абрамовіч набывае слыхавы апарат. Што б яму не прапаноўвалі, усе дорага. Прадавец:
— Вазьміце вось гэта. Гэта звычайная картонная каробка, у якой на дроце прывязаны гузік. Гузік устаўляецца ў вуху, а каробку хаваеце на ўнутраную кішэню.
— І я буду чуць лепей, аднака?
— Не, аднак людзі, пабачыўшы дрот, будуць казаць: грамчэй.

Абрамовіч, гэта праўда, што твой сябра даў табе аплывуху, а ты ні як не адраагаваў?
— І гэта называецца «не адраагаваў»? А хто ж тады ўпаў, аднака?

Новы чукча Абрамовіч, чакаючы гасцей, здымае з паліцы дэзэстак дарагіх кніжак.
— Ты што, баіся, што госці іх сціраць, — пытае жонка.
— Не, баюся, што пазнаюць, аднака.

Альпіністы ідуць на чарговы штурм Эверэсту. Уздымаюцца з апошніх сілаў на пік гары і раптам бачыць: стаіць алёна з ім сядзіць новы чукча Абрамовіч. Альпіністы ў шоку:
— Як вы сюды трапілі?
— Як я сюды трапіў? — не ваша справа, аднака, а тая сха, якая мне тут страўу забіла, аб гэтым мошта пашкадуе, аднака.

ПРАТАКОЛЫ

чукоцкіх шаманаў

Прадстаўляем вашай увазе стэнаграфію сусветнага зьезду чукоцкіх шаманаў, якая мела месца ў 1907 годзе ў адным стойбішчы ў нізоўях Калыму. Падчас гэтага чукоцкага сьмездзімэну ягоньмі ўдзельнікамі была складзеная сусветная змова свабодных алёнаводаў (у перакладзе на фр. франк-мэсонаў) супраць эўрапейскай цывілізацыі і нацыяў. Ягоньм галоўным заданьнем ёсьць паступовай канцэнтрацыя ўладаў у руках меншасьці — чукчаў, і усталяваньне сусветнага панаваньня чукоцкай галіны мангалоіднай расы. Масм надзею, што гэтыя прадзіўныя матэрыялы адкрыюць

свайчыныніку вочы на карань усіх нашых беларускіх бедаў.
Першы шаман: Я лічу, што нацыянальныя свабоды гэта толькі фікцыя — ідэя, якая вельмі прывабная для народных масаў. Нацыяналізм, які прыводзіць у выніку толькі да хаосу, бо нацыя ня здольная кіраваць сабой, ня здольная прыняць правільнае рашэньне. Толькі дыктатар можа кіраваць грамадствам, аднака. Больш таго, дыктатура — адзіны сродак кіраваньня ў сучаснасьці, а асновой такой сілы зьяўляецца багачэ і контроль над ім. Таму ў сучасным сьвеце ёсьць кіруючы алёны і шчолёны шкуры.
Другі шаман: Ты абсалютна масш рацыю, аднака. Таму на

прыягу тысячгадоўдзяў існуе змова з мэтай канцэнтрацыі ўсёй ўлады ў руках тых, каму яна павінна належыць — чукчаў. Чукча вумны. Ужо шмат зроблена, аднак заставар яшчэ не дасягнуў мэты. Патрэбна захапіць уладу над усім сьветам. Яшчэ існуюць нечукоцкія краіны, якія павінны быць зьнішчаныя.
Першы шаман: Для гэтага патрэбна дабіцца ўзмацненьня ў такіх краінах недаволяства. Дзякуй богу, сама прырода суэрэнтнай краіны спрыяе росту баўбаты і парлямэнце і дазваляе дабіцца поўнага хаосу ў мазгах простага народу. Хаос узмацняецца дзякуючы шматпартыйнай сыстэме.
Другі шаман: Нашас заданьне

узмацняць супярэчнасьці, тайна спрыяць усім партыям, акрамя Народнага Фронту. Нашы партыі паклопаюцца аб тым, каб разьдзімаць сярод насельніцтва незадаволенасьць незалежнасьцю. Другі шаман: На маю думку перш за ўсё трэба дыскрэдытаваць уладу. У выніку будзе ўведзена прэзыдэнцкая форма кіраваньня, якая дасць нам магчымасьць высунуць на пост лідэра краіны сваю марымэнтку, аддаваць перавагу патрэбна людзям зь цёмнымі мінулым, каб лепей кантралюваць іх дзейнасьць. Галоўнае — гэта цяжкая індустрыя, якая павінна канцэнтравацца ў руках чукчаў. Таксама патрэбна ўвесць час

займацца падрывам маральных асноваў нячукчаў. Шырока прапагандаваць праваслаўны атэізм, парокі. Трэба спрыяць п'янству і прастытуцы (ад рад. — як ведае чытач, зь нядаўніх часоў на БТ дазволілі трансляцыю эратычных праграм. Хіба гэта не яшчэ адзін доказ існаваньня чукоцкай змовы).
Першы шаман: Аднак нячукчы могуць пратэставіць супраць такой палітыкі. Гэта значыць, што нам нам трэбна па-мастайку плесці інтрыгі, каб трымаць нацы пад поўным кантролем. Інакш нам прыйдзецца ліквідаваць нечукоцкія ўрады. У выпадку ўзыскненьня сур'ёзнай апазыцыі, трэба будзе узарваць усю сталіцу. Для гэтага існуе мэтро. Пасля гэтага рэшткі апазыцыі будуць зьнішчаныя з дапамогай страшэнных хваробаў.

Трэці шаман: Аднака ха-ха-ха. Прыйдзе дзень, і мы зьвядем на не — прэстыж нацыяналізму, дэмакратычных рухаў і няўрадавых арганізацыяў. Нашы хітрыя фінансавыя маніпуляцыі прывядуць да агромных фінансавых даўгоў краінаў. Іхныя народы будуць прадаваць нам свае заводы. Такім чынам мы ўсталюем фундамэнт нашага чукоцкага рэжыму, дзе замест нацыяналістаў усім будзе кіраваць багачэ, або шчолёны шкуры. Гэтую сыстэму можна назваць скуракратыяй, бо ўся пушына будзе знаходзіцца ў нашых руках.

Другі шаман: Усяго некалькі стагоддзяў аддзілююць нас ад прыходу «мэсіянскай эпохі», каб кіраваць будуць толькі чукчы. Кіраваць сьветам будзе чукоцкі губернатар з калена «мядзьева Умкі». Гэтая эпоха асьветленая зьверху, бо духі выбралі чукчаў для сусветнага панаваньня. Чукоцка — гэта ўся планэта!
Усе шаманы разам: Дык будзе так аднака.
(Дружэўна з арыгіналу «Пратакты чукоцкіх шаманаў» выдадзена галоўнай канцэлярыяй чукоцкіх шаманаў, Анадыр 1907г.)

Хроніка нацыянальнага супраціву

Менск

У палітычным лексыконе Беларусі надаўна зьявіўся новы тэрмін «хры сваё». Ініцыятыва байкоту любой замежнай кулінарыі сыходзіць ад маладых людзей, якія пакляліся на крыжы Эўфрасіны Палацкай ня браць у рот нават макавай саломкі, калі на ёй не стаіць шэрыкод 481 (німал Беларусі ў сусьветным рээстры маркіроўкі). Чарговая акцыя апалягату суэрэнтнай гаспадарні прайшла каля сталецінага магазіну «Океан», што спэцыялізуецца на продажы прадуктаў мора. Не скратіў, што ў асартымэнце хрыпкі зандага шмат месца аддаецца прадукцыі чукоцкіх прадуктовых кампаніяў. Чукчы лікаюць наш народ сваімі шчолёнамі ў таматным соўсе і кітовым вусам. Яны намагаюцца

прыручыць нас, каб пазбавіць усякай ідэнтычнасьці, а потым лёгка прымусіць пакляняцца сваім татэмам. «Ня выйдзе!» — кажуць патрыёты, якія трымаюць плякаты. Надлісы кляміцца кулінарную інтэрээнцыю і заклікаюць спажываць аддаваць перавагу беларускім кансэрвам. Магчыма, казалі яны, дзякуючы шчолёнай прапагандзе ворагі выскабляць з нашай памяці тое, што мы беларусы, тады толькі беларускі траўнік нагадае нам аб тым, хто мы і тое, што жыць у 15 ст. у нас была свая дзяржава. Пад рачоўкі пікетчыкаў спажываць былі раскуплены ўсе кансэрвы салату «Нёманскі».

Менск

Маладыя патрыёты правялі прапагандысцкі марафон на сталічнай стоматроўцы — цэшу працы путанаў. З дапамогай спецыяльна выдадзенай брашуры «Трахай сваё» яны папулярна распавялі аб сувязі прычыны і наступстваў, якая вынікая паміж хаатычнымі расавымі полавымі сувязямі і дэмаграфічным крызісам у краіне. Была прадманстранаваная статыстыка, ад якой мача мэх ног стыне і якая паказвае як будзе выглядаць нацыянальна склад насельніцтва ў краі праз 120 гадоў, калі кожная ўпадальніца яйцаклеткі не паставіць надзейны заслон на шляху спэрматозоідаў інашэземага паходжання (гл. мал). Начныя матылі зь цікавасьцю ўспрымалі інфармацыю і паабяцалі ў будучым блюсці нацыянальна-полавую мараль: «Нават пэтынгам ня будзем займацца зь бязроднымі недамеркмі», паабяцала адна шалава.

Сьветлагорск

Каля станцыі аўтазапраўкі кампаніі «Славнефть» маладыя патрыёты правялі пікет пад назвай «Факай сваё». Акцыя была адрасаваная маладым таксікаманам, якія яшчэ сыялялі ў сучасных палітычных нюансах і гатовы балдзец ад нафтапрадуктаў любой кампаніі, у тым ліку тых, якія належаць шустрым чукчам. Акулістамі для палітычна блізарухі таркоў выступілі маладыя патрыёты. Схандуючы лёзунг «Не імперскай палітыцы Анадыра!», яны абыйшлі ўсе падвалы і прытоны гораду. Сабраўшы вакол сябе талпу маладых людзей, агітатары наблілі каністру бэнзыну вытворчасці кампаніі «Славнефть», каб потым у прысутнасці журналістаў публічна выліць яе ў канаву. Пасля калёна накіравалася на станцыю кампаніі «Белтрансгаз», дзе хлопцы затарыліся бідомам сапраўднага беларускага паліва. Паспрабавалі беларускіх нафтапрадуктаў, нарыкі вызналі справядлівасць лёзунгу «Факай сваё!». Цяпер патрыятычная боль таксама не дае ім пакоў.

Ну, дзядзька, як на смак, прызнайся! — Паскудзтва, брат, і не пытайся!

«Лісты з Ангбанды»

З гэтага нумару ў нашай газеце мы пачынаем новую рубрыку — «Лісты з Ангбанды». Яна прысьвечаная падзеям у свеце рэальнага руху Беларусі й трохі ўсёй плянэты. Таксама значная ўвага будзе надавацца рыцарскаму й рэканструктарскаму руху краіны. Прапануем вам апошнія здарэнні, анонсы, аналізы, хто каго пабіў, хто чыю даму згвалтаваў...

Пераходзім на зімовы сезон. У сувязі з «халодным зімовым часам сутак» амаль спыняецца дзейнасць палігонных гульняў: ралевікі й талкністы перабіраюцца ў цёплыя пакоі, дзе канцэнтруюцца, у асноўным, на павільёнках ды пляшэцтвах. Але некаторыя фанаты рыхтуюць калядныя палігонкі на постакаліптычныя сюжэты, з псыхалогічнымі элементамі й бойкамі ў сьняжцы.

12 сьнежня прайшла даволі рэдкая акцыя, а менавіта паказушыя ралевыя гульні-павільёнка для журналістаў. Праходзіла ўсе ў «Журавіне» (актавай залі на другім паверсе Дому прэсы). Галоўны майстар — спадарыня Тэры. Вельмі цікава, асабліва прыгадваючы халоднасць у адносінах ралевікоў да журналістаў: «Нічога не разумеюць, а потым хлусьню ўсялякую пішуць». Падзеі гульні праходзілі ў сучаснасці, але, невядома чаму, сярод «зубабеларусаў» ХХІ стагоддзя бегаў хлапец ў сярэднявечным прыкідзе й калыгузе. Ужо тры месяцы, як у Менску функцыянуе клуб рэканструктараў часоў Другой Сусветнай. Створаны 14 верасня на базе Інстытуту Сучасных Ведаў, клуб «Comrades In Arms» займаецца аднаўленьнем уніформы «вэрмахта» й трохі Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Сярод сябраў арганізацыі ёсць ня толькі хлопцы, але й некалькі дзяўчынак. Ёсць нават адзін прыхільнік партызанскай уніформы, якую ён і збіраецца рэканструаваць. А нядаўна, 3 сьнежня, адчыніўся Інтэрнет-сайт клубу: comrades.h1.ru, створаны, паміж іншым, даволі добра.

Цывік Агідны

P.S. Калі вы ведаеце нешта з сусвету ралевых гульняў ці рэканструкцыі, пішыце на civic_agidny@tut.by. З задавальненнем напішу.

Вось гэтая
куча
залеплёных
«Ралтонаў»
прэтэндуе на
намінацыю
«Альтэрнатыў-
ная ежа»

У будынку вучэбнага корпусу Эўрапейскага Гуманітарнага Універсітэту 13 сьнежня адбылася досыць спецыфічная ў наш нязвышны час імпрэза — дэманстрацыя і спажываньне мастацка-кулінарных вырабаў. Ідэя, вядома, ня новая. Людзі здаўна імкнуліся эстэтызаваць працэс спажываньня ежы, каб ня проста задаволіць патрэбу арганізму, скажам у цукры, а яшчэ й «песнікі» палізаць. Удзельнікі фэсту гаспадарнічалі мастацтвам далі поўную волю сваёй буйнай фантазіі, але збоўшыся кулінары імкнуліся выкарыстоўваць прыныцы аксюмарана — спалучэньне супрацьлеглых паняццяў, як, напрыклад, «гарачы лёд» ці «свінцовы дырыжабль». Круглы торцік, зроблены з кавалкаў сала, салёны агурок, заліты зялёным жэлацінам — усё выклікала дысананс паміж зрокам і смакам.

Другі аспект — канцэптуальнасць: піражок, які выклікае глыбокія культурна-гістарычныя асацыяцыі, як напрыклад, «Запаветы Ільіча» ці «Браневічок», сымбалізуе сакральна-

сымбалічнае паяданьне мінулага (паводле Фрэйдэ — акт сымбалічнага паяданьня Бацькі сынамі-канібаламі, каб зь ім сымбалічна разьвітацца, а пасля таксама сымбалічна яго рэпродукаваць у сучаснасці). Судзьдзі, якія ацэньвалі прэзентаваныя творы мастацкай кулінарыі былі зь ліку выкладчыкаў ЭГУ і самі

яшчэ ад дыялектычнага да дыстычнага матэрыялізму перайшлі параўнальна нядаўна. Таму спрачаліся над паняццямі «альтэрнатыўнасць» і «канцэптуальнасць» зь ня меншай жорсткасцю, чым калісьці над «партыйнасцю» і «народнасцю». Прыз за канцэптуальнасць атрымала экспазыцыя «Пятніца, 13» з 13 каліямі і 5 лусткамі хлеба. Аўтар — Святлана Кузьміна, прадставілася беспрацоўнай, такім чынам яна магла б намінавацца яшчэ і па катэгорыі «суровы рэалізм».

Па катэгорыі «Альтэрнатыўнасць» намінавалася кампазіцыя «Родной» з залітым зялёнай (салёнай) мармэлядай агурком і бутэлькай гарэлі «Новы век». Відаць, пры ўсім багатым выбары закусак і іншай альтэрнатыўнай агурку няма. Пастаўце адзін на адзін 6 брыкетцаў «Ралтонаў» — атрымаеце новую страву-каламбур «Ролторт» (таксама намінант). Прыз за ўсё гэтае харчовае беснаваньне выдавала чайная фірма «Ахмад тэс», спонсар паказу, а дэманстрацыю кожнай закусцы агучвала этна-экспэрымэнтальная група «Нагуль», вядомая сваім эстэтыка-эстэтызмам і здольнасцю завываць як сапраўдныя дзікуны. Шкада, што не Лазаркі — ён бы, братушка вельмі дарэчы праспяваў свой хіт пра «сіскі ў цесце»... ●

БАКАСА,

КУЛІНАР-АМАТАР

Ня будзе падарункаў на каляды!

Хутка вялікае свята. Кожны паважаючы сябе чалавек гатуе сваякам прэзэнты і сюрпрызы, але нажалі набыць зараз у шапіках чаго-небудзь новага нельга. З'явіліся толькі зусім іншыя навінкі.

«АДЗІНОТА КРЫВІ»

Стужка:
Рамана Прыгунова
У ролях:
Інгэбора Далкунайта,
Гоша Куценка

«ЗАГНАНЫЯ»

Стужка:
Луіса Мандокі
У ролях:
Шарліз Тэрон,
Кэвін Бэйкан,
Кортні Лав

На гэты раз Інгэбора Далкунайта грае ня жонку ворага народа са «Стомленых сонцам» і ня нешта іншае, яна пайшла па накатанай дарозе такіх стужак як «Падмаскоўныя вечары» і «Масква» — гэта нейкая са зьехаўшым дахам жанчына, на гэты раз вядучы супрацоўнік фармацэўтычнай канторы, які вельмі блізка падыйшоў да «адкрыцця веку». Але ад яе зьбягае муж, а горад у гэты час напалоханы сэрэйнымі забойствамі маладых жанчын. На працягу стужкі яна толькі й робіць, што ходзіць па рэстаранях і магазінах, забівае на працу і п'е сок з апэльсынаў. Праект гарыць, а начальства прымае цяжкі шаг — ім патрэбна выратаваць працу і не пазбавіцца заўлабам Марыі (Інгэбора Далкунайта) — яна незамяняльная...

Гэта не старыя добрыя стужкі нахштальт «Як Грынч скраў Каляды» ці «Лядовы Джэк». Гэта супэрпэрмэглабальна-жудаснае кіно. Асабліва ў адным фільме ёсць момант, які вельмі павесяліў бы адмарозкаў-аматараў японскага нойзу ці проста звычайных D.I.Y-шчыкаў. Не, гэта ня жах бясплоднасці і не забойства дзіцяці, гэта — нешта іншае. Які гэта момант — угадайце, будзе прыз...
BANKER_KV@YANOO.COM

Зноўку злбныя оркі

Вось яно! Мы чакалі гэтага цэлы год. Заўчора, 18.12 на сусветных экраны выйшла другая частка трылёгіі прафэсара Толкіена «Валадар Пярэсцёнкаў». А ці варта было чакаць? Нейкі далёкі ад Толкіена чалавек крытыкаваў першую частку: «Гляджу. Прайшло паўстагоддзя стужкі — яны збіраюцца. Гідзіна — яны выходзяць. Давяе гідзіны — яны ідуць. Канец стужкі — яны працягваюць ісці». А дзе хэпі-энд? Дык вось, папярэдняючы некаторых нецярплівых глядачоў, з задавальненнем расчарую іх да канца яшчэ далёка. Гэта толькі другая частка з трох. Таму, груба гаворачы, на працягу ўсёй гэтай часткі «яны будуць працягваць ісці».

На працягу трох гадзін падзеі будуць толькі разьвівацца. Збіраюцца арміі, ствараюцца аб'яднанні, сустракаюцца жывыя дрэвы, цалуюцца разумныя істоты. Вось тут стваральнікі стужкі перапапсілі. Дужа ўжо шмат каханьня ў параўнанні з арыгіналам. Акрамя гэтага на экране ў рэальным рэжыме прыгажун Гыхе (у беларускім перакладзе — Горлум), ад якога ў «Братэрстве Пярэсцёнкаў» былі толькі палыцы ды вочы. У поўным чатырохгадзінным варыянце першай часткі ён фігуруе даволі шмат, але знайсці гэтую вярсію цяжка. Нейкі невядомы пачынаючы маскальскі журналіст сярэдняй рукі Парфёнаў назваў трылёгію «дзіцячым фільмам» і параіў бацькам ні ў якім выпадку не дазваляць

дзецям глядзець яго з-за вялікай колькасці крывавых сцэнаў. Вось пра апошняе ён не памыліўся: крыві на самой справе шмат. Моцна ўразіла фінальная карціна бойкі, працяглася сорок хвілін. Гэта трэба паглядзець. А стужка ўвогуле зусім не дзіцячая! А будзеце спрачацца — маме скажы! Вось так! Сур'ёзна кажучы, сваіх грошай фільм каштуе. Але атрымаўся, як і першы, нейкім нікім. Для гопнікаў ды цывікаў агідных — незразумелы й складаны. Для талкністых — недакладны й далёкі ад арыгіналу. Тут як з «Камасутрай» кніга лепей ●

САРУМАН,

КІНАБАСРВАЦЕЛЬ

ЖЫВЫЯ ВІТАМІНЫ КРУГЛЫ ГОД!

Як
адиягнуцца...

Па-каляднаму

Ня вельмі рэлігійная ў жыцці беларускія музыкі абсалютна сьвята калядаў як мукі і... Мяркуюць самі: 24.12 калядуецца ПАЛАЦ з КРАМАЙ, у клубе «Графіці» лабае Шадзько, у «Бліндажы» зажыгаюць ды-джей Funky ды Палёны. Прам-тайм — непасрэдна 25-е — захапіў Іван Кірчук са сваім трэю ТРОЦА (Купалаўскі тэатр, 25.12/19.00), канкурэнцыю якому складае вясчарына мажорхарткору (SPLEEN ETIC, КУКЛЫ, іт...) усе ў тым жа Бліндажы. І па чутках, яшчэ недзе 26 чысла да Калядаў «прыстанавасца» APPLE TEA, які будзе даваць джаз арыенціравана ў Моладзевым тэатры Эстрады.

Па-растаманску

Кульгавыя растафарыянскія банды ДЖА ДИВИЖН ды КАНИКУЛЫ БЕНИФАЦИЯ разам зь беларусамі ВИРУС ЛІХА раскумарваюць ганджубас у «Новым Клубе» (наступраць «Крышталю», 21.12/22.00). Вонкава дэс выглядае прыстойна — усе гэта абзавалі фэстам ямайскай культуры пад назвай «Zvuki Джа».

Па-літоўску

Супрановіч і кампанія запрашаюць на сярэднявечную вакханалію «ЛЕГЕНДЫ ВЯЛІКАГА КНЯЗТВА» ў палацы вэтаранаў (100м ад цырку у бок Траецкага, 22.12/18.00). «СТАРЫ ОЛЬСА, рыцары і ўсё такос», а дакладней — старадаўнія танцы ад МАЙСТРАТЫ ды рыцарскія бойкі ад УНІІ. Старажытнасць каштуе 4 тышчы.

Па індастрыалу...

У Менскім НС брыгада Labella (29.12/22.00) прэзэнтэ тусоўку «Electrocondensat», а днём пазней (30.12/17.00) у тым жа памяшканні надрываюцца МИТРА, БОЛЬШАЯ ДЫРА, ПУЛЬС ВОКРУГ пры дапамозе ды-дзэя Гіпса.

Па-кіношному

Чым менш каханьня ў рэале, тым больш віртуальнага трахадому на экранях... У «Перамозе» круцяць кіношкі «Непрыкаяны» (19.12-22.12/19.50, 21.50), абзываючы гэты паказ прасектам «Кінаэксклюзіў: плянэта кіно». Што эксклюзіўнага ў паходжаньнях фінскага санітара, невядома. «Кастрычнік» радуе мажорскай прэм'ерай з састарэлым Дэпардзэ ў ролі Астэрыкса («АСТЭРЫКС І АБЭЛІКС: МІСІЯ КЛЕАПАТРА»). А яшчэ вельмі раю паглядзець абсалютна ідыёцкі, затое вельмі кантартэрарыстычны баявік «Асінае гняздо» («Вільнюс», «Партызан») — нарагочацца на тры тыдні наперад.

Санітар,
культуры футурыяг

P.S. Калі вы жадаеце, каб інфармацыя пра нейкую культурную, а лепей — антыкультурную ініцыятыву, патрапіла ў нашую рубрыку, своечасова (да сарады) зьліваеце анонсы на sanitar@tut.by альбо на пэйдж. 207-00-00 аб. 6589669.

травесьці-шоў
НОВАЯ КАМПЛЕКЦЫЯ

24 сьнежня і 1 студзеня
клуб "Вавілон"
(вул. Талбухіна, 4)

Сьвежы вецер стаеЦца выпердам
Або як зь некамэрыцыйнага фэсту зрабіць
камэрыцыйна-правальны

Арганізатары музычнага фэсту «Свежий ветер» (гурт ВОРОТЕНБ і студэнцкі клуб БНТУ) вырашылі нарэшце стаць нармальнымі пацамі ды пярэбіць капусты на попрышчы шоў-бізнэсу. Быў распрацаваны бізнэс-план, паводле разлікаў якога мусілі абламіцца такія бабкі, што Саладуха зь Сяргеем Мінскім узвалі б ад закладарыцы. А потым — слава, грошы, постэры на першай паласе «Навінак». Але зрубіць капусту не атрымалася. Калі вы запытася: «Чаму?» — гэта значыцца, што вы безнадзейна праданамілі «Свежий ветер» нумар чатыры, які адбыўся 11 сьнежня (і гэта ня дзіўна, бо на рэкляме арганізатары чамусьці вырашылі сэканоміць). У якасьці адказа на вашыя пытаньні, прыводзім апавяданьне тых, хто там быў. А пачалося ўсё з рытуалу набыцця білетаў. Так-так, вам не пачулася. Цяпер гэны балаган не халёўны школыны дзіскач, а платнае «паці» (1500р.). Рытуал заключаўся ў наступным: кліент падыходзіў да стала, за якім сядзелі цэця і дзядушка. Цэця выконвала ролю касіра і касавога апарату адначасова. Яна ўважліва аглядала аматара адиягнуцца, потым пыталася прозьвішча і толькі пасля гэтага старанна запаўняла бланк фармату А4. У канцы пісаньня шчасліўчык ставіў свой размашысты подпіс. Калі ўсё вышэй пералічанае было зроблена, цэця адрывала бланк і ўрачыста аддавала яго табе. Дзядушка пры гэтым ня менш урачыста ўцыхвала ворах рэклямнай макулятуры са словамі: «Гэта вам ад нашых спонсараў!» (на мінулых фэстах іх не было зусім). На гэтым рытуал набыцця білетаў пайшла, але няўхільна перацякаў у рытуал іх правэркі перад уваходам

узало. Рэчы сэк'юра шманала круцей за волатаў з «Рэактару». І вось — доўгачаканая зая. Першае, што кінулася ў вочы, — гэта амаль поўная адсутнасьць слухачоў (хоць да пачатку шоў заставалася некалькі хвілін). На папярэдніх фэстах заўжды быў аншлаг (відаць, за кошт аматараў халёвы). Другое, што заўважалася і адчувалася — гэта канкрэтны дубак у залі. Мабыць, каб падтрымаць назву і філязофію фэсту, арганізатары не тапілі ў памяшканьні тыдзень. Але ня гэта галоўнае. Галоўнае, вядома ж, — мастацтва. Як толькі мы

селі, з дынамікаў палілася... Патрысія Каас, Андрыяна Чалентана, нейкія расейскія поп-гурты. Гэтая дыскітэка трынала амаль гадзіну, а музыка ўсё не было. Нарэшце, на сцэну выпайла вядучая і першай справай пачала ізыліваць фіміямі ў адрэсу спонсараў. А далей было:

1. РАДИО ВЕР (нейкае...но на разгрэў з Магілёва);
2. ПЕРЕХОДНИК (параўнальна надрэзны псыхадэлічны афр-панк);
3. VOLK (досыць якасны гатычны блэк-мэтал);
4. ПРИНЦЕССА НА ГОРОШИНЕ (рок пра каханьне. Сумны, але прыгожы);
5. IVORY (хлопцы і дзядушкі спрабавалі лабаць, нешта падобнае да хэві мэталу);
6. JANGLEX-MASS (нешта з Горадні. Мы яго не дачакаліся, бо, нягледзячы на тое, што танчылі, зьмерзлі, як цуцыкі).

Напрыканцы, нарэшце, паспрабавем адказаць на ваша «чаму?». Аналізуючы фінансаво-дзелавыя вынікі арганізатараў «Свежого ветра», можна зрабіць вельмі простую выснову: калі вы сапраўды жадаеце ажыццявіць тое, што напісана ў загаловку (хай тое «Свежы вецер», «Тухлы выперд» або яшчэ як), то вы павінны найперш раскруціць свой фэст. І раскруціць яго так, каб нават апошні сабака ведаў, калі фэст павінен адбыцца, і што прпусціць яго — значыцца прпусціць палову жыцця. Тады і слухачоў, што з задавальненнем расстануцца са сваімі кроўнямі, назьбіраецца тэса хуча, і капусты столькі ж.

Вакула і Аксана,
сацыяльныя культуролёгі

Адсмактаць за
30 баксаў

— Ты «Дэпзі Мод» любіш?
— А хто гэта, слаба памятаю...
— А бабак хочаш?
— Так! Я вельмі люблю «Дэпзі Мод»!

Відаць па ўсім менавіта гэтак праходзіла падрыхтоўчая праца да запісу «Хіта года» — альбому «Асабісты Дэпзі» ад беларускіх рокераў. Фантазіі на свае творы ў мастацтваў ужо не хапае? Наўрад ці. Хутчэй, зразумела, што гвалтаваныя вушныя уласныя творамі прыносяць мала фінансавай аддачы, беларокеры вырашылі пераклучыцца на больш заможных ахвяраў. Уздышы бабак у адной з заможных буржуйскіх карпарацыяў, прамучыўшыся з запісам паўтады, яны нарэшце выдалі прадукт на гара. Слухачам ён прапаноўваецца за клясычную суму — пяць з паловай тысячаў беларускіх

рублёў. Аднак па СМІ ды інтэрнэце прайшла інфармацыя, што падрыхтаваная да выдання мажорная версія гэтага кампакту, і каштаваць яна будзе аж 30 баксаў. Варта зазначыць, што гэта — чырвоны кошт усеі спадчыны белароку за апошнія пяць год. Але вернемся да альбому. Па некаторых трэках можна зрабіць выснову, што музыкі пачулі кампазыцыю, на якую рабілі кавэр, прыкладна гадзіны за дзеве да запісу. Час дастатковы, каб прысабачыць прызначаную ў новы ўласны альбом «няпленку» да фармату DEPECH MODE. Трыб'ют прадэманстраваў новыя цікавыя і загадкавыя эфэкт — калі некаторыя беларускія банды спрабуюць адаптаваць сваё гучаньне да «дэпзішаў», у іх нечакана атрымліваецца... нешта зусім трэцяе! Гэта, у Шадзько атрымалася сумесь Чыжы з Найкам Барзовым, у ЛЯПІСА ТРУБЕЦКОГО — ТАНЦЫ МИНУС... У гэтым кантэксьце

можа парадаваць хіба ТРОЦА. Вынікам мічурынскага скрываюня беларускіх фолкераў з «новай хваляй» дваццацігадовай даўніны атрымалася... пінкфлойдаўшчына часоў «Забрыскі поінт». Што паасобку й ня сьнілася ані «тройцы», ані «дэпзішам». А вось НЕЙРО ДЮБЕЛЬ гучыць у традыцыйнай для раньняга сабе самога стылістыцы «Прыятно упаць у одуванчыкі», прыпраўленай п'яным у сісю «Рамштайнам». Драйву і высокіх частотаў «дзюбелям» дадалі гвалтоўна дамышаўшы да іх фолкэру GUDA. У самым канцы трэку — фолкпярэў, ад якога пачынаюць балець зубы. А трэк Памідора нагадвае хутчэй кавэр «сэкспісталец», прычым па ўсіх параметрах — вакале, інструмэнтах і выкананьні. Асабліва смачна атрымліваецца тыпова ротэнаўскае «А-айм тэйкін а ра-а-айд...». «Дэпзіш мод»? Які нахрэн «Дэпзіш мод»? Гэта правільна, таварышы! Галоўным аутсайдырам беларускай сцэны гурту ТОТАЛ, пардон, ІМПЭТТ — таксама похеру што перасьпяваць «дэпзішаў», «крэнбэры» ці «ракэст», вынік у любым выпадку гучыць аднолькава. Не магу не ўтрымацца, каб не

ўзагадаць самую монструознаю частку дыску. Аддаваць 20% альбому пад NRM-фэмілі — гэта, ведаеце, зьдэск над слухачом! Уявіце сабе: запар ідуць самі NRM, потым ZET, потым прасект Піта Паўлава ГАРАЦКІЯ. Гучыць усе абсалютна аднолькава і выклікае ў слухача гарачае жаданьне гвалтоўнай муміфікацыі Вольскага з кампаніяй — у назіданьне нашчадкаў... І толькі адна песенька радуе вяртаньнем да традыцыяў беларускага року. Жорстка апазыцыйна і пафасна-сымбалічна выглядае пранізлівая песня «Увядзецца вноў» ад Людмілы Краўцовай — жонкі арыштаванага банкіра Яўгена Краўцова. Поп-сыпавачка ратуе імідж беларускай канфармісцкай сцэны і нагадвае пра тыя рамантычныя часы, калі рок быў сацыяльным... Вынік — я б за такі альбомчык рубля не аддаў бы. Бо ў бліжэйшы ж час ацыфраваныя ў трэ трэкі будуць свабодна вывешаныя ў інтэрнэце, каб людзі ведалі, за што ім прапануюць нягледзячы аддаваць 30 грыноў... Ня будзь калдыром! Не купай катэ ў мяшкі! ●

Фрэнсис Драйк,
ПІРАТ

КутОк спажыву

Новыя 10 як ранейшыя 0.5

Амаль паўтары стагодзьдзі спатрэбілася старэйшаму беларускаму бровару — менскай «Алівары», — каб прыйсьці да жыццясцвярдальных высноваў у сваёй вытворчай палітыцы і зьмяніць яе акцэнты ў бок сапраўдных патрэбаў нашых спажывцоў. У Беларусі ўпершыню зьявілася безалькагольная піва ўласнай вытворчасці заводу ля «Белай вежы». Пах і букет ніякім чынам не адрозніваюцца ад ранейшых шэдэўраў сталічных півавараў — тыя ж солад і хмель, смак незабыўны зь дзяцінства. Аднак новы напой ратуе нашых калдыроў ад чарнільна-алькагольнай залежнасьці, змагаючыся за здароўе нацыі. Аднак у напоі ёсьць іныя, незаўважныя на першы погляд бок, які выкрывае далёка ідучы фінансавы замашкі «Алівары» — у гэтым «безалькагольным» піве ўсё ж прысутнічае 0.5 аб'ёму сыпарту, і цяпер калдыру, каб адчуць торч, як ад адной бутэлькі, трэба выпіць 10, а гэта ўжо сур'ёзна ўзровень росту продажу, замаскіраваны пад клопат барацьбы з алькагалізмам. Да гэтага нават «Балтыка» не дадумалася.

